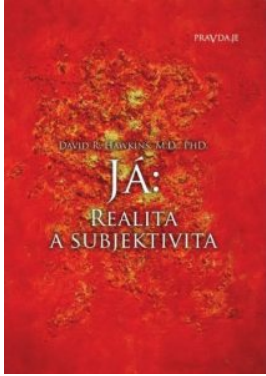

Kapitola 23: Homo Spiritus

Předcházející část: Kapitola 22: Aplikace

JÁ: REALITA A SUBJEKTIVITA	Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2020
Přesměrovat a objednat knihu...	

I když byla lidská historie zdokumentována časově, místně, osobnostmi a událostmi, stále chybí komplexní kontextualizace, která zahrnuje celistvost tohoto velkého fenoménu a extrahuje celkový význam. Redukcionisté považují historii za pouhý „biologický vývoj“, kde je primárním cílem přežití. Tento mechanistický, „hardcore“ vědecký názor se domnívá, že život vznikl spontánně neznámým způsobem jako náhodná konvergence hmoty a energie.

Lineární newtonovské paradigma je založené na představě, že v evoluci existuje záhadný záměr nebo příčina. Také předpokládá vznik evolučních událostí, „aby“ dosáhly určitého účelu nebo cíle, jako je přežití. Jak by mohly mít nemyslicí organismy účel, záměr nebo požadovaný cíl, není vysvětleno. Toto materialistické vysvětlení uspokojuje průměrnou osobu, protože to zní „vědecky“. Nicméně, Darwin a Teorie evoluce kalibruje pouze v úrovni 455 (zjednodušující uvažování), což je nedostatečné do proniknutí nebo pro objasnění tajemství života.

Předběžná vysvětlení vědy jsou atraktivní také historickým faktem, že jsou aktuální a snadno dostupná. Jedinou historickou alternativou byla náboženská doktrína Stvoření, která z pohledu moderního vědeckého člověka vypadá spíše zastarale a není přesvědčivá, a proto je důvěryhodná především pro ty, kteří považují Bibli za nejvyšší pravdu. I když Genesis kalibruje na více než 600, je bohužel součástí zbývající knihy Starého zákona, jejíž všechny části (kromě žalmů a Přísloví) kalibrují pod 200.

Otázka: *Pokud je mechanistický pohled na vývoj člověka nedostatečný a biblický názor je sporný v přesnosti nebo důvěryhodnosti, pak jaký pohled může vysvětlit skutečný význam a podstatu rozvoje lidstva, který je ověřitelný?*

Odpověď: Vzhledem k tomu, že historické analýzy a recenze jsou formulované v

jazyce a hlediscích ega, pozice vyjadřované ve filozofické interpretaci se jeví jako nejlepší. I když erudice představuje eleganci inteligence, stále kalibruje pouze ve vysokých 400+. Velké knihy západního světa, které zahrnují spisy největších myslitelů historie, kalibrují v úrovni 474. Můžeme prověřit evoluci lidského života od jejího biologického původu a sledovat jeho vývoj tím, že zdokumentujeme progrese vědomí během velkých časových období. To bude pravděpodobně plodné, protože teď máme také prostředky pro sledování nelineární domény, stejně jako světa formy a hmoty.

Důležité pro hluboké porozumění vývoji života je jemné, ale kritické pochopení, které je axiomatické k vyššímu vědomí: zjevný svět formy je vlastně bez moci. Není schopný být příčinou; ta je důsledek, efekt, výsledek, produkt, zobrazení, projev účinků moci, která vznikla a sídlí v nelineární doméně. Život pochází pouze z již existujícího života. Život je rozvinutí potenciálu neprojevené nekonečné Boží moci. Evoluce je progresivní rozvíjení Stvoření, když se projevuje potenciál jako forma (tj. materiální fyzická existence).

Změny, které jsou vidět ve světě formy, jsou důsledkem progrese v neviditelné, nelineární doméně moci vědomí. Toto je místo tajemného, □□vyhledávaného „chybějícího článku“. To bylo poprvé popsáno v knize Power versus Force následujícím způsobem: „Dalším užitečným konceptem jsou morfogenetická pole Ruperta Sheldrake nebo M-pole. Tyto neviditelné organizující vzory se chovají jako energetické šablony a vytvářejí různé formy úrovní života. Diskrétní M-pole produkují identické zobrazení druhu. Něco podobného jako M-pole existuje také v energetických polích vědomí, základní myšlenkové vzorce a obrazy – fenomén nazvaný „formativní příčinou“. Myšlenka, že M-pole pomáhá učení, byla ověřena rozsáhlými experimenty,“

Vnímání ega je omezené a vede k nesprávné interpretaci postupných transformací formy jako údajných „příčin“. Změna je důsledkem zviditelněného pokroku ve viditelné doméně, ve které je hmotný svět ovládán neviditelnými energiemi obrovské síly. Toto nesprávné pochopení je podobné tomu, jako když se naivní domorodec, který poprvé vidí film, domnívá, že postavy na obrazovce způsobují akce ve filmu. To je analogické k domněnce, že loutky mají schopnost jednat a která ignoruje skutečnost, že jen odrážejí vědomí loutkáře.

Světlo Božího vědomí ozařovalo hmotu, čímž vznikl život. Všimněte si, že „život“ má zcela jinou podstatu, kvalitu, kapacitu a vlastnosti než inertní materiál. Není dokonce ani v téže logické třídě nebo kategorii jako hmota. Energie života má vrozenou, kriticky zásadní kvalitu, která zcela chybí inertní hmotě. Má inteligenci, schopnost se učit, přizpůsobovat, asimilovat, shromažďovat a využívat informace. Je to doména zcela odlišná od hmoty. Má jedinečnou podstatu a potenciál, kterou hmota nemá. Materiál je analogický s měděným drátem, který je inertní a nemá žádnou skutečnou funkci, dokud jím neprochází elektrický proud, kdy se stává „živým drátem“.

Formy života prokázaly vývoj v průběhu miliónů let jako důsledek vědomí, které je vrozeným energizujícím faktorem moci života. Vědomí zaznamenává, pozoruje, rekombinuje, rozděluje, zařazuje a třídí informace, protože má schopnost

zaznamenávat události na úrovni němého, ale bdělého povědomí. Tato vrozená kvalita je přesně to, co umožňuje svalovému testu rozpoznat pravdu o čemkoli, co kdy existovalo kdekoli v čase či prostoru.

Je důležité poznamenat, že Newtonovské materialistické paradigma je pevně uspořádané, omezující a předvídatelné. Není schopné vysvětlit tvoření nebo vývoj, což vyžaduje operační možnosti, které jsou neodmyslitelné v nelineárních chaotických systémech mezi poruchou a pořádkem.

Pravá kreativita a evoluce vyžadují chaotické atraktory, které umožňují nepředvídatelné přechody a nové chaotické energetické trasy v nekonečném kvantovém potenciálu, bez omezujících systémů. Tedy, nelineární zdroj kreativity je neomezený uvnitř sebe, ale jeho expanze probíhá s omezeními stávajících podmínek. Při pohledu z hmotného světa tyto poznatky vytvářejí iluze lineární kauzality. Analogií je, že hudba může být napsána i bez existujících hudebních nástrojů, které by ji hrály. Omezení tedy není ve tvůrčím zdroji, ale v projevu ve fyzické doméně, tedy ne všechno, co si lze představit, je vhodné zhmotnit.

Pravda je skutečnost; nepravda je falešná, protože nikdy neexistovala, proto nebyla nikdy zaznamenaná a proto se předvádí jako „falešná“ (absence pravdy) při testování. Vědomí reaguje pouze na to, co „je“ nebo „bylo“ v Realitě. Zdroj vědomí je Absolutní realita, klasicky nazývaná Pravda. Konečný základ pro svalový test, který odpovídá jeho nevšední přesnosti, pochází z kvality samotné Reality. Je to jediné absolutní měřítko pro pravdu, které bylo objevené.

Biologická evoluce je výsledkem a důsledkem vrozených schopností energie vědomí učit se, modifikovat, přizpůsobit a činit pokroky ve složitosti a eleganci designu, včetně estetiky a dokonce i „vědeckých“ objevů (říše ryb se naučila vyrábět elektřinu před tím, než člověk udělal stejný objev). Nepohyblivé bytosti byly poté překonány mobilními formami života přizpůsobenými půdě, moři a vzduchu. Život dokonce přežil i v podzemí oblasti s vysokými teplotami, jako je magma uvnitř Země.

Říše savců vznikla relativně nedávno. Primáti se objevili mnohem později a reprezentovali progresivní schopnosti pro inteligenci a adaptaci. Stejně jako zvířecí formy, které předcházely, byli primáti řízeni zvířecími instinkty zaměřenými na přežití. Mysl a intelekt se ukázaly jako efektivní nástroje pro přežití a byly založené na základních mechanismech nezbytných pro přežití zvířat: uchopit, běžet, skrýt, plánovat, ukládat, získávat, manipulovat, strážit, napadat, bránit, sdružovat se, zabíjet, zavraždit, zachytit, zotročit, plodit a ovládat. Primáti vyvíjeli více sofistikované techniky, včetně paměti, poznávání, formování skupin a stanovení hranic a nadvlády. Vnitřní zvíře tiše zavrčelo a zuřivostí zařvalo při konfliktu v bitce o samici a teritoriální nadvládu. Mozek zvířete se bojí, nenávidí, zuří, svádí, disimuluje, maskuje a předvádí záměrně zavražující vzhled.

Primitivní mysl vidí nepřátele „tam venku“ a „ostatní“ byli rozděleni na přátele a nepřátele, jedlé a jedovaté, chtěné a nechtěné, příjemné a nepříjemné a konečně dobré versus špatné. Pro zvíře byly všechny tyto rozdíly rozhodující pro přežití;

nicméně v důsledku toho byla „polarita protikladů“ hluboce zakotvena v psychice primáta. Tyto progresivní styly kategorizace byly zaznamenány v poli vědomí primáta a staly se základním karmickým vzorem dnešního lidského ega.

Pokud budeme zkoumat vlastnosti úrovní vědomí pod 200, uvidíme, že kromě pýchy a marnivosti, které jsou více specificky lidské zpracování alfa samce a samice, ty zbývající jsou především zvířecí reakce a vzory. Kvůli nervové složitosti lidského mozku se tyto základní instinkty zvířat později staly sofistikovanější, složitější a propracovanější, a byly zpracovány jako lidské charakteristiky a společenské struktury. Tyto vzory a instinkty se staly institucionalizované při vypracovávání struktur měst, institucí, soudnictví a struktury vlády, při vytváření národů, územních hranic, vojenské techniky a technologií války a armády.

Přestože jádrem zvířecích instinktů je biologický základ pro přežití, s vývojem lidského mozku se objevila schopnost pozorování sebe. „Já“ vyvíjející se psychiky se stalo centrem pozornosti a důležitosti. Se zrozením schopnosti pro sebereflexi se objevila opravdová lidská marnivost a pýcha. Jejich odměnou byl pocit větší síly a zdatnosti. Ego mohutní pýchou a cítí se větší a silnější než opravdu je. Tato inflace ega byla poté začleněna jako mechanismus přežití; displej „bobtnání“ už byl mechanismem přežití dřívějších živočišných druhů a také konkrétně u antropoidů. Takto byli zvyklí zastrašit potenciální nepřátele a přilákat kamarády. Protože dočasný vnitřní efekt je příjemný, expanze ega se stává cílem sama o sobě. „Vypadat nejlepší“ je stále základem celého módního průmyslu. Mužská verze je mít velký dům, velký automobil a postoj „koukejte, kdo jsem“ expanduje, aby zahrnoval majetky a symboly světské moci, včetně titulů, postavení a bohatství. Úspěch ve sportu byl také přímá a společensky schválená ukázka zdatnosti, s kulminací jako „hrdina“.

Kvůli požadavkům těla a jeho zranitelnosti musela lidská bytost dát význam a věnovat hodně času, myšlení a energii svému přežití. To vyžaduje plánování, ovládání impulzů a instinktů a schopnost je zadržet. Tělo vyžaduje domy, automobily a medicínu. Intelekt velmi rozšířil lidskou moc, protože umožňuje, aby symboly a abstraktní myšlení byly snadno manipulovatelné ve vzdálenosti od objektů. Nově vznikající databanky mohou ukládat obrovské množství informací a zařadit je do kategorií. Moderní člověk se objevil se zrozením intelektu, který měl jedinečnou schopnost rozumět, předvídat a předkládat hypotézy, které jsou podporovány znalostmi a objevy.

Zatímco technika přežití zvířecího instinktu / lidského ega byla dostatečná pro přežití jednotlivce a poskytovala základní pohon pro přežití druhů, tak se objevil i nový prvek u vyšších zvířat – skupiny, mateřská vazba, opatrovnictví, rodinná náklonnost a láska. Vznikla schopnost pečovat o vztahy a s ní ocenění ostatních jako milostných objektů. To vedlo ke vzniku rodiny, skupiny, kmene, osídlení a vesnice, a to podporovalo obchod a výměnu. Navíc k mateřským vztahům vzniklo přátelství a dlouhodobé párování, a dále schopnost pro připoutání, stejně jako smutek a žal při ztrátě. Vztahy vyvolaly postoje „náš“ a „jejich“, které vyvrcholily velkými kulturními destrukcemi a historickými válkami. (Je zajímavé, že jak předení kočky, tak psí vrtění ocasem, kalibruje v úrovni 500, takže, kupodivu, některá ze zvířat mají ještě větší schopnost milovat než mnoho lidí.)

Jak se vyvíjelo vědomí, každý aspekt zvířecí povahy dosáhl svého nejsilnějšího výrazu v lidském egu, které rozšířilo tyto instinkty pro přežití do úplného vyjádření jako struktura společnosti. Zarovnání (alignments) vytvořilo kultury, obchody, národy, průmysl a pokročilé technologie.

Během celkem nedávných vývojových období se rozvinula osobní romantická láska a nabyla důležitosti. Zpočátku byl vztah muže a ženy založen především na chťiči, touze a vlastnictví, což vedlo k touze a ovládnutí. Nakonec se od muže požadovalo, aby bránil a podporoval rodinu, a párová vazba, náklonnost, vzájemná podpora a láska se postupně ukázaly jako progresivně důležité.

Mezi monarchiemi a vládnoucími třídami bylo manželství tradičně uspořádané pro spojenectví zisků a moci, a láska nebyla považovaná za nezbytný prvek. Předpokládalo se, že láska bude skrytě nalezena jinde. Mezi obyvatelstvem ženy začaly klást požadavky na výsadní postavení mužů a tak se naučily vyměňovat lásku a stálost za sex.

Romantická láska jako ceněná lidská schopnost se objevila teprve před několika staletími. Zpočátku byla láska považovaná za vášeň a vlastnictví, ale jakmile se stala romantickou, „obětovat se pro lásku“ se stalo ušlechtilým ideálem. Rozkvetlé ženství pozvedlo její image od sexuálního objektu a chůvy k hodnotnému příteli, partnerovi a milence. Toto znamenalo skutečné každodenní uznání lidského ducha jako kvality, která přitahovala a podporovala lásku. Náklonnost a láska se staly primárním motivem probíhajících dlouhodobých vztahů a věrnost se začala považovat za ctnost a oporu stálosti.

Předtím byly každodenní životy mužů a žen zcela oddělené. Strávili velmi málo času ve společnosti druhého pohlaví. Muži šli lovit, bojovat a do šarvátek, a ženy se shromažďovaly vykonávat domácí povinnosti. Muži byli spojeni s jinými muži, ale párovali se s ženami.

Původní zvířecí zvědavost se u člověka rozvinula a vedla k vyhledávání vysvětlení a významů. To vedlo k akumulaci informací, které byly později sestaveny, aby vytvořily základ pro vzdělávání. Lidská zvědavost se netýkala jen vnějšího světa, ale obrátila se k člověku a rozvinula teorie o lidské povaze. Avšak mechanismy již byly strukturované do polarit protikladů a výsledné vnímání vidělo dvojice protikladů jak uvnitř, tak i vně. Proto je lidské vnímání „reality“ dualistické.

Kvůli dualistickému vnímání mysl nemohla dále rozlišovat abstraktní symbol od reality. Cesta k chybám byla otevřená a názor měl nadvládu, protože mysl neměla vrozený mechanismus k odhalení pravdy od lživosti. Jako výsledek dualismu mysl rozvinula schopnost represe a popření tak, aby bylo možné odstranit překážky při dosahování jejích cílů. Mysl zjistila, že může odmítnout vlastnictví nežádoucí strany z dvojice protikladů a promítnout ji na svět. Tak se zrodila nejen politika, ale i známé psychologické mechanismy rozdělení, potlačování, popření a projekce. Tato schopnost se proměnila na fatální mechanismus v tom, že i když ego čelí hrozným výsledkům, neúnavně dělá stejné chyby.

Kromě malých osobních záležitostí nebyla mysl uzpůsobená se snadno poučit ze svých chyb. Domněnka, že člověk může vyhrát opakovanými útoky na své nepřátele, je v

dnešním světě zrovna tak ohrožující, jako byla před mnoha staletími. Primitivní barbarské vzory útoku a protiútoků přetrvávají od starověku do dnešní společnosti a tvoří obsah každodenních novinových titulků.

Po mnoho století neexistoval žádný způsob, jak zastavit nezkrocený nápor ego a jeho osobních nebo světských záležitostech. Za účelem čistého přežití prostřednictvím společenského řízení vznikla omezení a pravidla. Objevily se zákony a byly podepřeny hrozbou násilí a strašnými následky. Svého času existovalo téměř pět set trestných činů, které byly trestané strašlivou a hroznou popravou. (Je otázka, zda se tím míra kriminality snížila.)

Individuální i kolektivní ego představovalo sílu a tato síla se plně projevila v temné historii lidské rasy. Ego ovládalo vědomí mas, ty pak byly snadno manipulovatelné chamtivostí a strachem. Nadvláda byla tak neustále udržována vládami, které samy byly pravidelně zpochybňovány kolektivními ego nesouhlasících stran, což vedlo k sektářství, revoluci a občanské válce.

Mnohé vlády v celé historii a dokonce až dodnes byly více vražedné a kruté než občané, kterým vládly. Vláda a zákon se spoléhaly na sílu v boji proti negativitě jednotlivců i kolektivnímu ego lidstva. Jako všechny války, síla musela být neustále krmena energií ve formě zlata, lidských životů a lidské síly. Nakonec zdroje vyschnou a síla se setká s ještě větší silou, takže všichni vládci, říše a velké civilizace přišly a odešly. Dokonce i největší z nich, velká římská říše, která vládla po mnoho staletí, se konečně rozpustila v historii, roztržena z nadměrné expanze.

Od svého prvního vzniku, a pokračujíc až do nedávné doby, lidstvo předvádělo extravagance neomezovaného, neschopného ego, jehož jediným protivníkem bylo kolektivní ego institucí. Jak vláda, tak i náboženství, neměly dostatečný vliv, aby ovládaly masy, a tak byly s nimi v souladu pro vzájemný zisk, prestiž a světskou sílu. K dosažení tohoto cíle muselo náboženství upravit učení svých zakladatelů a dát mu sekulární racionalizaci, která byla vynucena nařízením církevní autority. Církev pak uzurpovala autoritu a vydávala se za autora pravd velkých avatarů (např. Kristus, Buddha, Krišna), z jejichž učení zdánlivě čerpala svou prestiž a pravost. V některých zemích byla fúze dokončena jako teokracie, v níž hlava státu a hlava náboženství byla jedna a ta samá. To vyvolalo velké historické revoluce a schizmy uvnitř náboženství a národů, které byly vystaveny masivnímu útlaku, jak je to vidět v dnešních islámských zemích. V některých zemích se religiozita spojila s nacionalismem a politickou filozofií militantního nacionalismu a vrcholilo to uctíváním „velkého vůdce“. To se projevilo ve druhé světové válce a stále to neomezeně pokračuje v dnešních zemích třetího světa.

Ego tak vládlo jako nejvyšší, století za stoletím, ale navzdory jeho neúprosnému sevření láska otevřela trhlinku v brnění ego. V mnoha oblastech světa, navzdory opozičním snahám ego ji vyhánět, láska a integrita získaly oporu a později byly posílené rozumem a intelektem jako vývoj etiky a morální odpovědnosti.

Přestože se nám doba před několika tisíci lety zdá velmi vzdálená, ve vývoji vědomí znamená jen velmi nedávný čas. Inteligentní ego však bylo omezené dualitou

vnímání; tak vznikla iluze lineární kauzality plus neschopnost odlišit pravdu od lži. Člověk se snažil najít „příčiny“ v přírodě i lidských událostech. Díval se na hvězdy a na nebesa. Objevili se jasnovidci a proroci. Lidé začali věřit v děsivé bohy a mýty o nich byly propagovány jako legendy a předpokládaná pravda. Ve světě, kde převažovala pověrčivost a nevědomost, na negramotné masy snadno zapůsobily tajemné a imaginární příběhy z astrálních vizí, sny, halucinace, bludy, nafouklé narcistické ego, demagogie a zvláště přesvědčivé charisma egoistických maniaků.

Tyto četné zdroje společně přispěly k legendám mytologie, jejichž kontrolu pak převzal nově vzniklý kněžský stav. Získal tak prestiž, moc a kontrolu a byl schopný zastrážit a vynutit si poslušnost mas. Kněží chtěli mít vliv ve vládě v zemi a chtěli bohatství. Byly postavené velké chrámy za cenu životů a obětí obyvatel, kteří žili v bázni a respektu ke kastě kněží, s jejími ohromujícími stavbami v úžasném provedení, stejně jako k tajemným rituálům a působivým obřadům.

Protože si kněží nárokovali autoritu z neviditelné, a proto tajemné nelineární domény, jejich kasta shromáždila kompozit mýtů, legend, prorockých výroků a duchovních náboženských exponátů z různých zdrojů. Prohlašovali je za autoritativní, nazývali je „svatá písma“, ve kterých údajně sídlí veškerá pravda a deistická autorita. Ačkoli měly mít tyto apokryfní příběhy údajně božský původ, prosakovala z nich struktura a mechanismy ego. V těchto spisech se však objevily i duchovní pravdy, což mělo tendenci vyvážit některé chyby. Tyto historické legendy přesto poskytly potřebnou útěchu a nějaký druh vysvětlení pro existenční nejistotu a neznámý původ lidského života.

Během stejného historického období se však vyskytly individuality, skuteční duchovní géniové, kteří byli jedinečně inspirovaní a nadaní. V kontrastu s obyčejnými smrtelníky se snažili hledat pravdu uvnitř a ne vně, a zavázali se uskutečnit poznání vnitřní cesty. Byli to velcí, osvícení mystici, jako legendární árijští indičtí guru z Véd. Reprezentovali výsledky procesu vnitřní očisty a ukázali, že když je ego překonáno, vyzařuje konečná Realizace.

Ti, u nichž Světlo Pravdy nahradilo ego, byli nazvaní „osvícenými“. Tak se objevili velcí jogíni. Ačkoli se to dělo vzácně, pravidelné opakování tohoto pozoruhodného jevu na indickém kontinentu vedlo k tomu, že se Indie stala legendárním domovem svatých mužů, kteří hledali Boha skrze úspornost a neúprosné očistění ego, aby dosáhli konečného vědomí Nejvyššího. Do dnešního dne jejich učení kalibruje od vysokých hodnot 700+ až po Krišnu na úrovni 1000.

Velcí mystici se také objevili na Středním východě i jinde. Gautama, Buddha, který byl osvícený v Nepálu, založil jedno z největších světových náboženství, které mělo na počátku kalibrovanou úroveň 1.000, a které pokleslo na současnou úroveň, jež stále zůstává ve vysokých hodnotách 900+. O pět set let později se objevil velký Ježíš Kristus, který také kalibroval na 1000; a v arabských zemích byl prorok Mohamed (počáteční kalibrační úroveň 740), který se stal zakladatelem islámu. (Ve věku 38 let jeho kalibrovaná úroveň vědomí klesla na 130, ačkoli Korán zůstává na 700.)

Je velmi důležité si uvědomit, že to je samotné vědomí, které je zdrojem života,

a že toto vědomí má vlastnosti tvůrčího růstu a evoluce a hledá návrat ke svému Zdroji. Ačkoli se vědomí evolucí vyvíjí „zdola nahoru“, pochází ze zdroje „nahore“. Analogií je sluneční záření, které přivádí energii na Zemi, na které život postupuje směrem vzhůru od nejjednodušších k nejsložitějším organismům a konečně prostřednictvím člověka, který dosáhne osvícení, se opět vrátí k samotnému Zdroji života.

Kolektivní ego na úrovních pod 200 neoceňuje zdroj života a považuje duchovnost za hrozbu pro své panství. Po celá staletí dominovala lidstvu negativita. Ačkoli se jeho nadvláda setkala s ostrovy odporu v duchovně pokročilých subkulturách, ego se podařilo zbavit je duchovních hodnot tím, že je znehodnotilo nacionalismem a „spravedlivými“ církevními a zákonnými diktáty, nebo narušovalo jejich smysl tak, aby byly neúčinné.

Lidská civilizace byla egem relativně neomezeně zadupávána. Na odpor reagovalo zkázou. Pokud se objevila skutečná hrozba, jako křesťanství, napadlo enklávní pravdu tím, že posílá své chytré misionáře. Nižší ego zároveň závidí a obává se síly Pravdy, protože Pravda se nespolehá na žádné zranitelné externí zdroje. Jediná energie, která má větší sílu než je síla kolektivního ega, je moc duchovní pravdy. Neintegrované ego má jen sílu a ví, že síla nemůže stát proti moci.

Ego proto uniká do jiných domén a pravidel jiných dimenzí, kde jejich hlavní hráči přebírají tituly a pravidla falešného dobra. Je zajímavé, že dolní astrální domény jsou ovládány těmi, kteří skutečně popírají Boha. Nenávidí a závidí duším, které si vybraly evoluční cestu zpět k Bohu a uznaly Boha za svůj Zdroj.

Každý mudrc, který dosáhl vyšších úrovní vědomí, dosvědčí ze zkušenosti, že čelil četným útokům a návštěvám entit, které hledají jeho zranitelná místa. Vyzkoušejí lichocením, sváděním, slibují moc (podle jejich verze), prestiž, kontrolu nad mnoha lidmi, bohatství, kouzla nebo dokonce ráje plné vytoužených věcí, jako je zlato a dokonce i „sedmdesát panen“. Překvapivě jsou tyto lákavé nabídky někdy prováděny prostřednictvím skutečné „entity“, která náhle jakoby vytěsnila toho, kdo mluví; často to má být údajný učitel. Tato zastíněná osobnost pak směle předkládá návrh.

Jeden prozrazující a spolehlivý znak takového „nečistého ducha“ je, že se dopouští invektiv, které mohou být popsány pouze jako naprosto „stupidní“ v plném významu tohoto výrazu. Taková entita najednou řekne, například, že „peníze jsou lepší než všechno učení Krista nebo Buddha“, nebo že „Kristus a Buddha a všichni velcí učitelé historie byli jen astrální bytosti.“. Pokušení jsou vyjádřena tak hrubým způsobem, že se člověk diví, jak může být někdo s nějakým duchovním porozuměním oklamán. Nicméně zdá se, že mnozí jsou padlí guru, jak historie potvrzuje. Negativní entita hledá zbytkovou nečistotu a apeluje na tuto slabost. Velká klasická past je ješitnost, spolu s chamtivostí a chtíčem.

Při výzkumu se přišlo na zajímavý objev. Mnozí světoznámí duchovní učitelé aktuálně kalibrují na poměrně nízké úrovni a někteří dokonce pod 200, ale jejich starší spisy, jimiž se stali známými, kalibrují poměrně vysoko (alespoň v úrovních 500+). Toto představovalo ironický paradox: Jak by mohlo poměrně pokročilé učení pocházet od učitelů, kteří v současné době, nebo předtím, než zemřeli, kalibrovali

v nízkých úrovních 200+, nebo někteří dokonce i pod 200?

Náhle se objevil vzor, jmenovitě částečně osvícená bytost, která se stala slavnou, vyhledávanou a přitahuje mnoho stoupců, jejichž pochlebování živí duchovní ego. Zranitelné duchovní ego přitahuje cíhající temné síly, které ho svádějí sofistikou a chytrými argumenty. I když obsah lákavých konceptů může znít přesvědčivě, je to kontext, který není integrovaný. Například: „Vaše sláva a bohatství jsou prostředky pro spasení mnohých lidí“, „Světské a svaté jsou jedno a to samé; tedy tvoje moc nad ostatními je pro jejich vlastní dobro“; „Teď jsi za karmou, máš moc“ a „Láska je jen past a připoutanost“. Pokušením (což je Lucifer) je pokusit se získat Boží moc, aniž by se uznalo, že Bůh je Láska. Z luciferského pohledu Láska vylučuje a mírní chtivost ega pro sílu a bohatství, a proto je třeba ji chápat jako omezení.

Ačkoli luciferský pád nastane jako důsledek touhy po slávě, bohatství a moci, satanské pokušení také sráží dříve svaté bytosti, které pak podléhají sexuální touze s následovníky nebo i dětmi. Chtíč může být skryt za údajně „mystickými“ rituály a esoterickými racionalizacemi. (Například Bůh stvořil sex; sex je svatý; proto máme svatý sex a uctíváme Boha posvátným sexem.) V domovech a ášramech po celém světě vidíme obrazy guru, kteří jsou uctíváni, lidé se k nim modlí, meditují (se svíčkami, kadidlem a dary květin a ovoce), a kteří kalibrují dokonce na nižší úrovni než 190. Takový je stav věcí.

Energie, které nazýváme negativní, pocházejí z nižších astrálních oblastí, které existovaly již v době vzniku života na Zemi. Dominoval zvířecí život, ale ne rostlinný život. Když se zvířata vyvíjela, rozdělila se zhruba do dvou tříd. Byli tu draví masožravci, kterým nadále dominovaly nižší astrální síly, a dosáhli svého největšího projevu v době věku dinosaurů, kteří kalibrují na 70. Žili za cenu života ostatních. Dinosaur vyjádřil ve formě a charakteru podstatu spodní astrální říše. Po zmizení dinosaurů se na Zemi objevovala postupně mírumilovná zvířata (býložravci), která nežijí na úkor druhých a nejsou ovládána nižšími astrálními silami, místo toho byla zabíjena jako potrava. Tyto dva kontrastní typy energie pak převládaly i v lidstvu, kde se masy lidí staly kořistí dravců.

Jeden projev dolní astrální domény je chytrost a expert v přestrojení. S maskou „svaté osoby“ a pod vlivem nižších astrálních sil loví duchovně naivní lidi a usilují o získání následovníků.

Protože hledači pravdy neměli žádné prostředky k rozlišení pravdy od falešnosti, byli extrémně zranitelní mystifikací, které nerozuměli. Nejvíce ohromujícím příkladem v lidské historii je Kniha Zjevení, která kalibruje v úrovni 70 a byla nižší astrální vizí člověka jménem Jan, který také kalibruje na 70. (Podobné „konce časů“, halucinace a nižší astrální scénáře se opakují v průběhu věků, včetně současnosti). Je to negativní protiklad Boží pravdy, když krajní pravice „fundamentalistického“ křídla moderního náboženství spouští své agresivní a sadistické útoky na ducha zranitelných lidí. (Moderní islámský fundamentalismus kalibruje na 70.)

V moderním světě jsou převleky sofistikovanější a nesmírně lákavé. Například

negativní energie člověka svedou k intoxikaci, tím otevřou psychiku závislého člověka a jsou přitahovány potěšením. V současné době se nejdůležitější a geniální lest provádí pomocí nosné vlny, která doprovází některou moderní hudbu. Naivní kritici si myslí, že negativitu představují texty, ale to není místo, kde leží negativní zprávy. Jak bylo citováno v předchozích spisech, jestliže je zvuk takové hudby, jako je heavy metal, vstřebán sluchátky s potlačeným šumem (white-noise headphones), takže hudbu není slyšet, posluchač je okamžitě při testování svalů oslaben. Testovaný subjekt kalibruje pod 200 a následně zůstává na této úrovni po určitou dobu. Psychika zachycené oběti je nyní zotročena frekvencí energie, která dominuje pomocí známého fenoménu strhávání. Polapená psychika je nyní otevřená, zranitelná a snadno se dá ovlivnit destruktivní činnostmi a skupinovou identifikací s určitými subkulturami, které uctívají násilí a vulgaritu. Energie ovládnou vzdušné vlny a zábavní média, a jsou zaměřená na mladé lidi, kteří jsou nejvíce naivní a snadno se dají okouzlit a svést potěšením.

Motivem těchto energií, které jsou ohroženy duchovní pravdou, je potlačit pravdu tím, že ji vyvrací. V současné době je největší vstup nižších astrálních sil na tuto planetu prostřednictvím médií – televize, filmy, hudba a zvláště videohry, které očividně oslavují zlo v podobě násilí, svádění a očerňování duchovních symbolů, které jsou úmyslně zesměšňovány šokujícím způsobem.

V minulosti se očekávalo, že se oddaní lidé vyvarují takových nástrah přísným dodržováním pravidel velkého učitele – osvíceného mudrce, čímž by se zabránilo tomu, že by člověk sešel z cesty a padl do svůdné léčky. Aby se podpořila tato bezpečnostní opatření, byli následovníci povzbuzováni „aby přebývali ve svaté společnosti“, vyhýbali se „zlu“, ale nebojovali s ním, což je také oblíbená past negativních energetických systémů (jak je popsáno v nedávné videohře, která je populární mezi mladými lidmi, kteří se zabývají hierarchiemi entit astrálních říší).

Svět velkých avatarů nebyl prostoupen hromadnými sdělovacími prostředky a tak skupinová soudržnost poskytla bezpečí. Teď jsou však otevřené arény hromadných sdělovacích prostředků všudypřítomné. Současně se celková energetická úroveň lidstva stále více vyvíjí k duchovní realitě a duchovní hodnoty se nyní objevují i v integrovaných firemních kulturách.

Popis různých evolučních větví stromu hominidů nám dal latinská označení zajímavých vývojových odnoží, které byly založené na antropologických kritériích formy a funkce. Nedávno se objevil Homo sapiens, který nejen chodil vzpřímeně, ale také měl rozum a byl schopen abstraktního myšlení.

Z této úrovně vědomí vznikla schopnost překonat nadvládu zvířecích instinktů založených na egu a vyvíjet se nad sebestředný sobecký zájem ke společenství, náklonnosti a starosti o druhé. To se rozvinulo nejen do lásky, ale i do bezpodmínečné lásky a soucitu. Tak byla nadvláda spodní astrální oblasti nad lidstvem nahrazena vývojem vědomí jako duchovního povědomí.

Tyto pokročilé, vyvíjející se stavy duchovního vědomí byly nesmírně silné, mnohem více než ty předchozí založené na egu, ve skutečnosti měly nezbytnou moc k

rozlišování, odvrácení a absorbování postojů ega z nižších úrovní. Osvětlení zářivosti vnitřního Já tak mohlo rozpustit ego a nahradit ho smyslem pro „jáství“. Když se v lidstvu objevila realizace Boha jako konečné Reality, základu a zdroje Existence a Stvoření, znamenalo to začátek vzniku nové evoluční větve lidstva nazvané **Homo spiritus**. Termín „Homo spiritus“ se týká probuzeného člověka, který překlenul evoluční skok z fyzického do duchovního, od formy až po stav bez formy, a od lineární domény do nelineární. Probuzený člověk si uvědomuje, že je to samotné vědomí, které tvoří jádro evolučního stromu ve všech zdánlivě stratifikovaných a stále složitějších projevech vývoje života. Život se přeměňuje z relativně nevědomých lineárních stavů k plně vědomému nelineárnímu a Stvoření se odhaluje jako pokračující rozvíjení Neprojeveného, které se stává zjevným. Schopnost dosáhnout stavu klasicky nazývaného osvícení představuje plnění potenciálu vědomí v jeho evolučním vývoji.

Existuje pouze jedna Božská, Absolutní a Nejvyšší realita, která přesahuje všechny možnosti, rozměry, říše a vesmíry a je zdrojem života a existence. Osvícení je pouze plné, vědomé uznání, že vrozená pravda je vlastním jádrem existence, a že Bůh jako Já je osvícení, které umožňuje realizaci. Nekonečná síla Boží je projev moci nekonečného kontextu. Neprojevené je dokonce i mimo nekonečný kontext.

Sláva Boží vyzařuje jako zdroj existence a Reality, která je známa subjektivním vědomím Já (Self) jako Nekonečné „Já (I)“.

Gloria in Excelsis Deo!

Následující část: [Dodatek A: Kalibrace pravdy kapitol](#)